

Kjøbenhavn's Commune udstedes for et Laan af $3\frac{1}{2}$ Million Rigsbankdaler. Lovforslaget findes i Anhanget Sp. 177 og 1ste Behandling i Tidendens Nr. 79 Sp. 1179).

Da den i Forretningsordenen mellem 1ste og 2den Behandling forefrevne Tid ikke var forløben, fattes det under Afstemning, om denne Afvigelse maatte finde Sted, hvilket eenstemmig vedtoges med 77 Stemmer.

Loven, bestaaende af een Paragraph, blev sat under Forhandling.

L. Jensen: Jeg agter at stemme for dette Lovforslag, men ingenlunde fordi jeg der ved alene vil, at Kjøbenhavn's Commune skal nyde Begunstigelse af Statskassen i at være fritagen for at bruge Stempelpapir til en Obligation, som lyder paa $3\frac{1}{2}$ Million Rbd., men fordi jeg anseer denne Indtægtskilde og indirecte Beskatningsmaade for saa uheldig som nogen her i Landet; thi jeg troer, at det som oftest ere fattige eller mindre bemidlede Folk, som bidrage allermeest til denne Indtægt. Det er saaledes bekiendt, at denne Indtægt især desleshed er trykkende ved smaa Handlers Indgaaelse, som jo er den langt overveiende Deel her i Landet, idet fattige Folk, foruden at have Beskæftning med Stempelpapir til Skøde, naar de købe en Eiendom, endogsaa skulle udstede Obligationer, og altsaa bekoste Stempelpapir til disse Obligationer, hvorimod Folk, som have Penge at betale med, kun have den ene Beskæftning at gjøre. Det er min fulde Overbeviisning, at Stempelpapirs-Afgiften er til stor Skade for uformuende Folk i Særdesleshed og for Handel og Omsætning af Eiendom i Almindelighed, og at Mange, hvis den ikke fandt Sted, ville ved at erholde de fornødne Capitaler tillaaes være istand til at erhverve sig Eiendomme, ved enten at laane Kjøbesummen, eller og paa anden Maade at blive Eiendommen betroet; men det bliver nu saagodtsom umuligt for dem, idet de ikke desforuden kunne erlægge den betydelige Stempelpapirs-Afgift. Naar jeg altsaa stemmer for nærværende Lovforslag, saa gjør jeg det kun i det Haab, at Regjeringen

snarest muligt vil forelægge et Lovudkast om Nedsættelse af Stempelpapirs-Gebyret, og dersom en Indkomstkatalov nogenstunde skulde udkomme, hvilket jeg vilde ansee for meget heldigt, da vilde jeg ønske, at den først og fremmest kunde afløse Stempelpapirs-Afgiften og dernæst Retsalair og Skiftegebyrer, som jeg ogsaa antager for en høist uheldig Beskættelsesmaade.

Wilkens: Jeg skal tillade mig at oplyse et factist Forhold, som nær berører den foreliggende Sag. Man kunde vel synes, at, naar man lader Stempelpapirs Forordningen bestaae i sin fulde Strengthed ogsaa med Hensyn til de paagældende Obligationer, saa vil Staten nyde en Indtægt af idetmindste nogenlunde stort Omfang, idet der da vil være at betale en Afgift til Statskassen for ethvert Tilfælde, hvor en Obligation blev solgt. Imidlertid vil det dog være snart og let at indsee, at, dersom virkelig ingen Handel med disse Obligationer kunde finde Sted, uden at en saadan Afgift blev betalt, saa vilde Følgen være, at disse Handlers Antal vilde blive ganske overordentlig ringe, da Papirene ville være saa godt som uafhændelige, og derved tabe en heel Deel i Værdi. Derved vilde man vistnok paalægge Kommunen en stor Byrde, men uden at Staten dog fik en nogenlunde tilsvarende Indtægt. I Praxis vilde det imidlertid ikke stille sig saaledes. Erfaringen fra et lignende Forhold viser, at Handelen vilde gaae raff derved, at man eengang for alle betalte det tilsvarende Stykke Stempelpapir, derpaa noterede en Transport in blanco; med denne in blanco Transport vilde saa Obligationen gaae fra den ene Haand til den anden. Saaledes har man nemlig baaret sig ad ved Actier til forskjellige Actieselskaber, der tidligere ikke kunde opnaae Fritagelse for Brugen af Stempelpapir; det viste sig meget tydeligt paa Generalforsamlingerne, hvor man kun fik et saare ringe Antal af Actier at notere, fordi de fleste Actier havde en saadan in blanco Transport i Følge med sig. — Paa Generalforsamlingerne skulle nemlig Actierne noteres med Navn for at give vedkommende Actionair Ret til at møde der. Altsaa, derpaa var det